

Sygn. akt VII U 1261/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: referent stażysta Magdalena Szczygiel

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z odwołania L. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 maja 2015 r. nr (...) - (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu L. B. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 maja 2015 r. do 30 kwietnia 2017 r. nSygn. akt VII U 1261/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu L. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na fakt, iż Komisja Lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 15 maja 2015 r. nie stwierdziła jego niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł, ubezpieczony.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. B. , urodzony w dniu (...) z zawodu: monter, dekarz-blacharz, kierowca, mechanik samochodowy w dniu 17 marca 2015 roku złożył w organie rentowym ponowny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 30 kwietnia 2015 r.

W związku z ponownym wnioskiem skarżącego stan zdrowia ubezpieczonego oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego, który w opinii lekarskiej z dnia 16 kwietnia 2015 roku dokonał ustaleń, iż u ubezpieczonego doszło do naruszenia sprawności organizmu w stopniu niewielkim. Dysfunkcja ta ma charakter przewlekły i w porównaniu do

poprzedniego badania orzeczniczego nastąpiła poprawa stanu zdrowia uznał, iż naruszona sprawność organizmu nie umożliwia wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Ubezpieczony zakwestionował trafność orzeczenia lekarza orzecznika wnosząc od niego sprzeciw. Wobec powyższego stan zdrowia skarżącego oceniany był przez Komisję Lekarską, która orzeczeniem z dnia 15 maja 2015 r. uznała, iż doszło do naruszenia funkcji w przebiegu choroby nowotworowej, bez cech wznowy, bez powikłań choroby i przebytej terapii. Stwierdzona niepełnosprawność jest w stopniu nie ograniczającym zdolności do zatrudnienia

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 20 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu L. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na fakt, iż Komisja Lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 15 maj 2015 roku nie stwierdziła jego niezdolności do pracy.

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: ponowny wniosek o rentę – k. 46, opinia lekarza orzecznika z dnia 16 kwietnia 2015 r. – k. 47 i k. 6 dokumentacji lekarskiej, opinia Komisji Lekarskiej pozwanego z dnia 15 maja 2015 r. – k. 50 i k. 8 dokumentacji lekarskiej, decyzja pozwanego z dnia 20 maja 2015 r.. – k.52, sprzeciw ubezpieczonego – k. 7 dokumentacji lekarskiej.

W celu ustalenia, czy ubezpieczony L. B. utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek oraz predyspozycje psychiczne, – konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych laryngologa i onkologa.

Biegli rozpoznali u wnioskodawcy następujące schorzenia:

1. rak gardła dolnego z przerzutami do węzłów chłonnych szyi,
2. rak płaskonabłonkowy języka – stan po częściowej resekcji,
3. stan po radio i chemioterapii,
4. podejrzenie przerzutu na szyi po stronie lewej 10.2015r. nie potwierdzone w BAC.

W opinii sądowej biegły laryngolog wskazał, ***iż nie doszło do poprawy zdrowia*** skarżącego, stwierdzony u ubezpieczonego rak gardła dolnego z przerzutami do węzłów chłonnych szyi po stronie prawej, potwierdzony badaniem histopatologicznym, leczony radio i chemioterapią, następnie z przerzutami do lewej połowy języka leczony częściową resekcją języka po lewej stronie w lipcu b.r. aktualnie nadal wymagał będzie resekcji układu chłonnego szyi po stronie lewej wraz ze ślinianką podżuchwową po tej stronie. Biegły podkreślił również, że jest to typowy przebieg choroby gardła dolnego raka płaskonabłonkowego, który często i wcześniej daje przerzuty do węzłów szyi z rokowaniem niepewnym i wątpliwym co do wyleczenia. Nadal nie ma żadnej poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonego, co do całkowitego wyleczenia, jest natomiast dalszy postęp choroby neo. Z punktu widzenia biegłego stwierdzona choroba rak płaskonabłonkowy 1,2 i 3 z podejrzeniem wznowy neo po stronie lewej narusza sprawność organizmu skarżącego w stopniu umiarkowanym i powoduje nadal całkowitą niezdolność do pracy do 30 kwietnia 2017r. uznając, iż jest to czas niezbędnym do dalszego leczenia i ewentualnej rehabilitacji zdrowia.

dowód : akta sprawy: opinia biegłego sądowego laryngologa – k. 24-25

Biegły onkolog w opinii sądowej również wskazał, ***iż z punktu widzenia onkologicznego doszło wręcz do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego L. B.*** spowodowanego zdiagnozowaniem drugiego nowotworu złośliwego, leczonego operacyjnie i orzekł, że ubezpieczony po dniu 30 kwietnia 2015r. jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do końca kwietnia 2017 roku.

dowód : akta sprawy: opinia biegłego sądowego onkologa – k. 29-30

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również aktach rentowych pozwanego oraz dokumentacji lekarskiej ZUS, których prawdziwość i rzetelność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. W związku z powyższym Sąd również nie znalazł podstaw by podważyć jej wiarygodność.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się także na wydanych w toku sprawy przez biegłych opiniach. W ocenie Sądu zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierały jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Ponadto zostały uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych, dlatego Sąd w pełni ją podzielił. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu wnioskodawcy, analizie przedłożonej przez niego dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujący się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostało opisane stwierdzone u ubezpieczonego schorzenie. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii powołanych w sprawie biegłych uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. 1440 j. t.), dalej: ustawa, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Art. 61 powołanej wyżej ustawy stanowi, że prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolnym do pracy.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na miarodajnej w jego ocenie opinii biegłych sądowych laryngologa i onkologa – uznając, iż są to specjaliści z zakresu adekwatnego do schorzeń, które czynią odwołującego się całkowicie, okresowo niezdolnym do pracy zarobkowej od dnia 01 maja 2015 r. do 30 kwietnia 2017r.

W tym miejscu zauważyć również należy, że specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd – który nie posiada wiadomości specjalnych – tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Z przytoczonych względów, Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych sądowych i w związku z powyższym, na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego uznał, iż skarżący jest całkowicie, okresowo

niezdolny do pracy i spełnia warunki do przyznania prawa do świadczenia rentowego w postaci renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01 maja 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2017 r.

Wskazać nadto należy, iż Sąd nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego z uwagi na fakt, iż oceniający zdolność od pracy skarżącego biegli dysponowali dodatkową dokumentacją (m. in. w postaci wypisów ze szpitala), którą nie dysponował pozwany na etapie postępowania przed organem rentowym.